

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész evre	8 K
Fél evre	4 "
Negyed evre	2 "
Egyes szám ára 20 fillér.	

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendva.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyitttér sora egy korona.

Közművelődési Egyesületünk.

— Cikksorozat. —

II.

Zomborban láttam egy szerb lapot, „Gusle” a címe. Ez a lap nem foglalkozik egyébbel, mint a magyar korona területén élő szerb dal- és zeneegyletek ügyeivel. Meghívókat, mulatságok műsorát, titkári, pénztári jelentéseket stb. közöl. Aki egy-két ilyen lapot elolvass, annak tiszta fogalma van a magyarországi szerb zeneegyletek, dalárdák számáról, erejéről, hatásáról, annak egységes képe van a szerb nemzeti zene-kulturáról.

Mily okos dolog lenne, ha nekünk is lenne egy ilyen lapunk. Ha a Közművelődési Egyesületnek minden, a megye területén élő kultúregylet (dalárda, olvasókör, ifjúsági egyesület, legényegylet, nőegylet, tüzoltó-egylet stb.) egy részvénnyel tagja lenne s ez egyletek életében előforduló összes fontosabb mozzanatról a lap beszámolna. E lap révén a Közművelődési Egyesület, mint az összes megyebeli kultúregyletek gyámja, irányítólag, biztatólag tudna hatni a kulturáért küzdőkre. E lap közölné a titkári, pénztári beszámolókat, a mulatságok, előadások műsorát, ezek lezajlása után a sikerről is beszámolna. E lap feladata lenne témával szolgálni a többi megyei lapoknak a magyarosítást illetően, informálni őket a viszonyok helyes állásáról, az újabb tervekről, törekvésekről, majd azoknak eredményéről. E lap lenne hivatva nyugtázná a multheti cikkben említett adományokat is. Ezt a lapot azután a tagsági díj fejében megkapná minden egyesület, minden magánszemély, aki lefizette az évi járulékot. Ily módon az egyesület a nagy nyilvánosság szemelattára dolgoznék s ezáltal az érdeklődés, a rokonszenv ébrentartására meg lenne a legszebb mód. Aki ezt a lapot kezébe venné, lehetetlen, hogy tiszteletet ne érezne az iránt az egyesület iránt, mely ily kézzelfoghatóan szép eredményt mutat fel. E lappal kezében egy-egy lelkes ügybarát nagyszerű eredménnyel tudna agitálni és tagokat gyűjteni. E lap hozná hírét az összes zalai kultúrtörekvéseknek, kultúreseményeknek. Ebben hozná nyilvánosságra a Közművelődési Egyesület minden tevékenységét, amit itt, vagy amott kifejt. E lap elvinné a megye legkeletibb részébe is azt az örömhírt, hogy a vendvidéken egy új iskola létesült, hogy Muraközben egy új ifjúsági egyesület alakult, ebből tudnánk meg, hogy Göcsej egyik elmaradottabb faluja közönytárhoz jutott. E lap lenne hivatva tanácsot adni az egyesületek szervezése, könyvtárak létesítése, az egyesületek eredményes vezetése érdekében. A szerkesztőség a Közműv. Egyesület központi vezetősége lévén, nemcsak

tanácsal, de kaláccsal is szolgál azoknak, kik csüggednek, vagy a kezdet nehézségeivel küzdenek.

A szerkesztői tiszttség betöltésére s az egyesület intenzívebb működéséhez a titkári állásra egész ember kell. Hogy pedig az ő fizetése gondot ne okozzon az egyesületnek, főispánunkat kérjük meg, járjon közbe, hogy a megye fedezze a titkár fizetését. Elvégre ez szorosan megyei ügy s a hivatalos megyének is érdeke, hogy társadalma minél műveltebb és minél magyarabb legyen. Erre a célra — mondjuk — kétezer koronát szívesen áldozhat a megye.

Ha esetleg a lapot, mint önálló újságot, sokba kerülne megindítani és fenntartani, valamelyik megyei nem politikai lapba két oldal mellékletként is megtenné talán. Azért hangsúlyozzuk azt, hogy ne politikai lapot vegyünk e célra igénybe, mert nálunk a politika — sajnos — pártpolitika s az ily erősen politizáló és ellentétes pártállású közönség között ezzel csak rontának az ügyön.

Ha már az újságügyről vagyunk, Rákosi Jenő ömeltóságához, megyénk nagynevű szülöttéhez s a Dunántúli Közművelődési Egyesület elnökéhez volna egy szerény kérésünk. Tegye lehetővé, hogy a DKÉ. tagjai, kik a Budapesti Hirlapra, vagy az Esti Újságra akarnak előfizetni, ha a Közművelődési Egyesület útján teszik ezt, kedvezményben részesüljenek. Ez uton elérnénk azt, hogy a tagok nemcsak erkölcsi, de anyagi előnyöket is látnának a tagdíj pontos lefizetése révén. De meg a lapok útján terjedni fog a kultúra, amire ebben a vármegyében annyira, de annyira szükség van.

— ma.

Tanévégi gondolatok gyermekeink jövőjéről.

Törtetés a lateiner pályák felé.

Az iskolák kapui bezárultak, a vig diákserreg a szélrózsa minden irányába elszéledt. Ki boldog, ki szerencsétlen, aszerint, amint a bizonyítvány kiütött. S míg a fiatal diákserreg gondtalanul, az ifjúság minden könnyelműségével csak a vakáció örömeire gondol, addig a szülők hokolán a gond szánt barázdákat, hogy mi is lesz a jövőben gyermekeikkel. Amíg csak az alsóbb osztályok vizsgái után állanak, ezek a szülői gondok nem olyan nagyok, de azoknál, kik már az érettségi is letették, ezen gondok a maguk teljességében törnek a gondos szülők elé.

Mi legyen gyermekükből?

A szülői rendszer elfogult s gyermekében a legnagyobb talentumot, képességet látja s minden áron azon van, hogy a fiából „urat” neveljen. „Legyen nagyobb ur, mondja a szerető szülő, mint én voltam.” Ez az általános elv, mely az érettségi után a szülőket illetőleg eltölti. Szép, nemes gondolkodás.

Csakhogy a közönséges felfogás szerint az „ur” fogalom okvetlen a lateiner pályát tolja elő-

térbe s a szülő eleinte nem is gondolt egyébre, minthogy fia ügyvéd, orvos, mérnök legyen, ha már a papi pályát nem tartja alkalmasnak az „érett” fia részére. Csak lateiner, vagy legtöbb esetben jogász legyen a gyerekből. Arra, hogy a kereskedői, vagy az iparospályán ép oly „ur” lehet a gyermekéből, mint a lateiner pályákon, arra nem is gondolt szívesen a szülő. Innen van aztán, hogy a lateiner pálya manapság a legnyomortabb existenciákat fogadja magában. Az egyes szakok tulzsufoitak s a jövő nemzedék már csak a proletár elemét szaporítja ezen pályának.

Kinek van tehát manapság a legjobb dolga, melyik a pálya, mely a megélhetést leggyorsabban s mondhatnók, legjobban is biztosítja? Feltétlen a kereskedői és iparosi pályák azok, melyek a legtöbb reménnyel kecsegtethetnek.

Csakhogy az a baj, hogy minálunk a kereskedőt nem tekintik, különösen a lateiner és hivatalnok osztályban „urnak” s az iparosi pályától még nagyobb az idegenkedés. Pedig e tekintetben példát vehetnénk a nagy külföldi államoktól. Nézzük a hatalmas Németországot. Hány és hány ezer ifju veszi kezébe a kalapácsot, hány ember áll oda a pöröly mellé, a gyalupádroz, hogy a megszerzett intelligenciájával sokkal mélyebbre hatoljon az ipari munkásság gyümölcsöző titkaiba. Hány ember viseli ott büszkén a kézi munkának külső jeleit? Nem szégyenlik a munkát, büszkék arra, mert hisz tudják és érzik, hogy a munka az, mely nemesíti, a munka az, mely gazdaggá, hatalmassá teszi az államot. S teljes meggyőződéssel alakult az a tény, hogy intelligens munkásokra van egy államnak szüksége akkor, ha holdogulni akar, ha az ipart, a kereskedelmet oly kezébe helyezte el, melynek a helyes felfogás alkotta módszerrel küzdenek a maguk és az állam felvirágoztatásán. S tessék csak megnézni Németországban a kereskedőt. Mikor magáról azt mondja, hogy kereskedő, — ezt büszkén, öntelten állítja, s kitetszik minden tényből, — de polgártársainak megiszteléséből is, hogy ő az igazi „ur”, aki nem az öröklött zsenitvagyon pocsékolására, hanem arra született, hogy hazájának javára, s a maga boldogulására működjék.

Nálunk ez nem így van. Ha a fiu 3—4 középiskolát elvégzett, akkor már ki van zárva hogy inasnak menjen el valami iparra. Inkább elmegy inasnak, semhogy kényesen tisztogatott körmeit bemocskolja a munka okozta piszokkal. Erre inkább kapható, mert az inok ur nálunk mégis csak „ur”, — a munkás pedig csak mesterember. Pedig de másként állna a mi iparunk is, ha e tekintetben a német, vagy angol példák után indulnánk. Ha a szülő, ha többet nem, — 3—4 középiskola elvégzése után az ipari iskolába adná fiát, — ha mindjárt az érettségi után tanulmányozná az ipart s ott az iparnál keresné a boldogulást!

Ma ez még nálunk csak jámbor óhajítás. Sok időnek kell még elmúlni, mi a magyar rájön arra, hogy nemcsak a lateinerpálya az uri pálya, — mig meg tudja majd becsülni a tisztas ipart, melynek művelői jólétben nézik a lateinernek kényes, cifra, — de üres, eredménytelen vergődését...

A magyar embernek előbb tönkre kell mennie, a magyar embernek előbb a bűn lejtőjére kell jutnia, hogy Amerikába vándorolva megtanuljon dolgozni s megtanulja becsülni a munkát és a munka emberét.

— Kérjük előfizetőinket, kik lapunk árával hátulra látnak, hogy tartozásukat mielőbb küldjék be, mert különben címekre tovább nem küldjük a lapot.

Megszünik az alsólendvai hordójelző hivatal.

December 31-ére szól a felmondás.

— Saját tudósítónktól. —

Amit mult héten még magunk is kételkedve vettünk tudomásul, azt e héten hivatalosan is megerősítették. E hó elején megérkezett Alsó-
lendva nagyközség előjáróságához az alispán le-
irata, amely a hordójelző hivatal megszüntetésé-
ről szól. Eszerint az alsólendvai hordójelző hiva-
talt a folyó év végével megszünteti a vármegye.
A hivatal megszüntetéséről a helybeli főszolga-
bírói hivatal utján megkapta az értesítést az alsó-
lendvai hordójelző, Wéber Andor, továbbá a hely-
ség tulajdonosa is, akinek, a még két évre
szóló írásbeli szerződés dacára, december végére
felmondták a helyiséget.

A megyének határozottan pechje van a
hordójelző hivatalokkal. Dacára annak, hogy vár-
megyénk nagy bortermő megye, csak hat hordó-
jelző hivatala van s — kettő kivételével — ezekre
is állandóan ráfizet a vármegye. E kettő, a nagy-
kanizsai és a tapolcai, elég szépen jövedelmez,
de megközelítőleg sem annyit, amennyit a megye
a másik négy hivatalra esztendőről-esztendőre
ráfizet. Ez a körülmény indította a vármegyét
arra, hogy a lendvai hordójelző hivatalt beszünt-
tesse. Ugyanezeker, a folyó év végén megszünik
a sümei hivatal is, sőt a vármegye részéről ki-
látásba van helyezve a keszthelyi hivatal meg-
szüntetése is. Mindezekben felül pedig tudunk
kell azt is, hogy a zalaegerszegi hordójelző hiva-
talt is csak úgy bír prosperálni, hogy a hivatal
kezelője ingyen adja a helyiséget.

Alsólendva nagyközség már évek óta 300
korona évi segélyrel járul a helybeli hordójelző
hivatal fenntartásához, de a hivatal így is mindig
deficittel dolgozott, sőt a folyó évben egy-egy
hónapi bevételre alig ruggott többre néhány koroná-
nál. Vármegyénk alispánja ezért mintegy öthéttel
előtt leírt az előjáróságához, hogy a tulkiadásra
való tekintettel Alsólendva emelje fel a hozzá-
járulását; de a képviselőtestület ezt nem volt haj-

landó megtenni s a hozzájárulási összeg feleme-
lését azzal utasította el, hogy a hivatal további
fenntartását nem csupán Alsólendvának az érdekei
kívánják, hanem a hordójelző hivatal kerületébe
tartozó községeké is, ezért a deficitet arány-
lagosan a kerület összes községei között, osszák
fel, vagy vessék ki megyeip ótadóban. — Erre
az alispán azzal felelt, hogy megszüntette az
alsólendvai hordójelző hivatalt.

Alsólendva ergo szegényebb lesz egy intéz-
ménnyel. Egy szükséges intézménnyel. A hordó-
jelző hivatal elvesztése különösen borkereskedőin-
ket, vendéglőseinket érinti súlyosan, de érinti a
szőlőtulajdonosokat, szóval a privategyéneket is,
mert a jövőben ha valaki egy hordót akar hite-
lesíteni, el kell szállíttatni Zalaegerszegrre vagy
Nagykanizsára (közelebb sehol sincs hordójelző
hivatal), ami minden egyes esetben szép kis
summába fog kerülni a hordó tulajdonosának.

Szóval, ahelyett, hogy gyarapodnánk intéz-
ményekben, folyton szegényebbek és szegényeb-
bek leszünk!

Tarka históriák.

(Vendéglősből. — A jó légyfogyó. — Az okos Hanzi.

— Megfelelt.)

A minap történt, hogy az egyik helybeli
vendéglő tulajdonosát (a név mellékes, azt el-
hallgatom, mert a történetről ugyanis ráismer min-
denki) hivatta az étterem egyik vendége, egy
utazó, és méltatlankodva mondja:

— Nézzé kérem, ez mégis csak skandalum,
ebben a levesben három légy van...

A vendéglős ránéz a vendégre, aztán a
levesre, és csodálkozó szemektel meresztve kérli:
— Hát a negyedik elrepült...?

*

Ez a történet összefüggésben van az előbbi-
vel. T. i. a fent említett utazó elpanaszolta egyik
kollegájának utközből, hogy milyen szépen bánt
vele a lendvai vendéglős. Ez a másik utazó
néhány nap mulva Lendvára érkezik és a leve-
sen, amint ebédel, szintén talál két legyet.

Természetesen ő is hivatta a tulajdonost
és mikor az odajött, megszólítja:

— Kedves M... (majd elbicsaklott a nyelvem,
hisz a nevet el akarom hallgatni, tehát!)

Kedves tulajdonos ur, nem lenne szíves velem
ennek a levelesnek a receptjét közölni, igazán nagy
hálaára kötelez vele...

A tulajdonos csodálkozva néz rá és kérli:
— Miért, kérem?
— Hogy odahaza elkészíthessem... légy-
fogyónak! — feleli a körül ülők harsogó kacagása
közben a vendég.

*

Egy kis históriát akarok elmondani még a
Katholikus Nőegylet piknikjéről. Egy társaság
vacsoránál ült s a szebbnél-szebb hölgyek ki-
szolgálása még csak fokozta az evők étvágyát.
(Az elfogyott quantumokról most nem akarok
beszélni.) A társaság egyik tagja, Wollák Hanzi
(nem az újságokban annyit szerepelt „okos Hanzi”-
ról van tehát szó), városunk bonvivántja, a kit
Lendván mindenki és aki Lendván mindenkit
ismer, a hatodik vagy nyolcadik tál étel bekebe-
lezése után egyszerre csak észreveszi, hogy hopp,
itt van egy leány, akit még nem ismerek és ő
sem ismer engem. Valakitől megkérli a hölgy
nevét (akit én csak *-gal fogok jelezni) és a
következő percben odahívja:

— Kedves * kisasszony, legyen szíves a
Wollák Hanzinak egy adag tésztát vinni, épp most
kért, hogy szőlják önnek...

* Kisasszony boldogan siet el, megrendeli
a tésztát és a társaság derültsége folyton foko-
zódik, midőn látja, hogy a kisasszony — kezében
a tésztás tálcával — egyik úrtól a másikhoz megy,
kérde, hogy nem-e ő a Wollák Hanzi?

Természetesen mindenütt tagadó választ
kap, mire végül habozva visszajön Hanzinhoz és
akadovaz mondja:

— Kérem szépen, nem tu... azaz hogy...
ja igen... kérem, nem tudom sehol megtalálni
Wollák Hanzi urat, nem lenne szíves nekem meg-
mutatni, hogy ki az...

*

Végül még a nemrég itt járt cirkuszról ele-
venitek fel egy kis történetet. Egy helybeli, számos
családtaggal megáldott ur jön egy csomó apró
gyerekekkel este a pénztárhoz és le akar még a fél
helyárból is egyrészt alkudni, a következőképpen
érvelni:

— De hiszen ezek az apróságok amugy
sem értenek az előadásból semmit, hát miért
fizessek értük annyit?!

— Ne higgye azt, — feleli a direktor, —
hiszen ön is tudja, hogy manapság már nincsenek
gyerekek...

Feljegyezte: r. e.

Utolsó napsugár.

Írta: GÁNGOL ISTVÁN.

— Tessék ibolyát venni, szép kisasszony...
Franciska ijedten tekint fel az aszfaltról,
rápillant a virágárus fiúra s hangtalanul nemet
bólint a fejével. Mintha e fejemződulatban benne
lennie minden elbeszélni valója, egész története,
a lemondás, a visszavonulás, a csend vágya. Hova
lett az idő, mikor még bohókás képzellettel, raj-
ongó fantáziával derűsen, mosolygónak festett
előtte mindent az élet? A papát nem győztörte a
köszvény, a mama fiatalos könnyedséggel sürgött-
forgott, a házvezetés gondjai nem nehezédtek
Franciska vállaira. Ma, Istenem, mi az ő élete?
Keserű családások, kegyetlen emlékek gyászke-
rébe foglalt egyhangú kép, ami mellett az ember
elmeje anélkül, hogy pillantásra is érdemesítene.

Sivár, borongós téli tájkép, kiéhezett, üvöltő
farkascorda kergeti a szán utasát s a kocsis
halálraáztalt ijedtséggel csapkod a remült paripák
közé. Ott függ e banális, sokszor látott kép a
falon. Mozdulatlanul, beporosodottan, hidegen.
Egyszer csak a lomtárba kerül... Ilyen az ő
élete is. S a kis, nyáriasan vékony cipellőkbe
bujtatott lábcskái szabályos egyformasággal ko-
pognak a járdán: tip, top, kip, kop...

Sietni kell a városba, a gyógytárban van
dolga, papának valami kenőcsöt rendelt az orvos,
a fűszerkereskedésben fizetési haladékokat kell ki-
könyörögni, a fakeskedőnél vágott fát rendelni,
meg többféle aprólékos bevásárolni valója van.
Azután iparkodik haza, bármily jó is itt bent a
városban, ahol lüktet az élet, vidám kacaj hangzik
itt is, ott is, fényes kirakatok csábitóan kacér-
kodnak a járókelőkkel s kipirult arcú leánykák
sétálnak az udvarióikkal.

Milyen boldogok! Nem, neki nem szabad
ilyenre gondolni sem. Vége már mindennek...
Betekint a kirakatok nagy ívegkeretébe, látja ott
az alter egóját. Hát annyira megvénült volna már,
hogy semmi joga sincs a „nagy” élethez, a sze-
relemhez, boldogsághoz, a békés családi élethez?
Hát nincs számára többé férfi, aki megértene,
kinek ő gondozó, őrző anyagala lehetne? Hiszen
alakja formás, karcsu, tartása egyenes... oh, hogy
is mondják valamikor az udvarlói: „junói termet.”
Hahaha... s azután odább álltak egy kevésbé
kecses s molett penzeszák mellé. Neki maradt
néhány préselt virágzsal, féltő gondnal selyem-
papírba göngyölt táncrudd, öt-hat illatát vesztett
levélke, meg arckép, képeplap, rajtuk lassanként
elhalványodó bohókás mondatokkal.

Eh! minek ezek is? Gyűlölettel gondolt
rájuk, ... igen, ha hazamegy, azonnal tűzbe veti
valamennyit. Ne fájjon a szívének, ha rájuk tekint.

Néki álmai már nem lehetnek, csak köte-
lességei vannak. Hogy a papa fürdővíze harminc-
fokos legyen Reaumur szerint, a mama kávéjába
pontosan három kocka cukrot tegyen, a kis cse-
leldjűknek kiadja esténként a két ujj vastag kenyér-
szeletből és három savanyu almából álló vacsorát.
Pfu, ő maga a legutolsó mindig. Neki csak akkor
van, ha a többitől marad.

Gondolatai közt csak most veszi észre, hogy
valaki jár a nyomában s mintha már régen kö-
vetné. Félszemmel visszatekint: jó öltözötű, fess
fiatalember, vajjon mit akarhat vele? Csakugyan
ő követi, néha-néha melléje ér s belefizikoz az
arcába. Most már ijedten siet tovább: mit akar,
léha, pillanatnyi kalandot, játékokat úzni vele? hát
erre még jó volna nékik? Fusson más után, aki
várja már talán, de hagyjon békét neki.

Tip, top, kip, kop... s hallik a visszhang.

A férfi nyomában van. Jaj, ha megszólítja, mit
tegyen? Nyugtalanul zakatol a szíve. Istenem,
csak nem nézi őt olyannak...

— Aranyos nagysád, — hangzik a tolakodó
kérés — engedje meg, hogy kísérője lehessen...

Franciska érzi, hogy beleszédült, sérti e
gyávaság, tudja, hogy legjobb módszer a hallgatás.
De büszkesége visszautasítja a további ki-
sérletézést. Eh! rendreutasítja a ficsurát, aki már
az oldala mellett halad.

— Ugy-e, megengedi, hogy bemutakozzam?
— szól az s mintha remegne kissé a hangja.

— Uram! kiméljen meg a továbbiaktól!

Franciska oldalra áll, végignéz az alkalmat-
lankodón. Nem bánja, ha feltűnik is a járókelőknek.

A férfi zavartan motyog valamit s leforrázva
siet tovább. Franciska haboz egy ideig, szeren-
csére éppen szemben a gyógytár, kis kezét rep-
deső szívére szorítja s átvág a kocsiuton. Azután
elvégi a bevásárlást, haza indul. Még látja a
férfit, ki megszólította, de ő előre messze kikerül.
Elkezd a hó szálldogálni, meggyorsítja a lépteit,
míg a hópihéket csillogó gyémántszálai fehérre
pettyezik sötéték ruháját.

— Már megint hol maradtál ennyi ideig?! —
ez a szíves fogadtatás a papa durva ajkairól. — Mit
csatangolsz óraszám a városban!? Talán valami
uracs mulattott, mi?!

Franciska szíve zakatol újra, hiszen jobban
már nem iparkodhatott volna. Istenkém, elmondja
talán a történeteket? De olyan jelentéktelen semmi-
ség, még el sem hiszik, hogy úgy történt.

— Itt az orvosság, papa, — szól halk han-
gon. — Ugy siettem inkább, hogy egészen bele-
fáradtam...

— Mesélj másnak, ne nekem, — mondja
gunyosan és korholólag az atyja.

HIREK.

Utavaló az anyámtól.

Édes fiam, te most elmész messze idegenbe, Tartanálak, de hasztalan van könny a szemembe', Téged álom vezérelnek, ragad ifjú vágyad, Bohó szívvel mész... itt hagyod a szülői házat.

Csupa édes reménységgel van tele a szived, Azt hiszed még, aki szóllt: mind barátod, hived; Nem tudod még — honnan tudnád — milyen is az élet? A lelked ép, szived tiszta, még csak mostan éled!

Hej! de tudom, jön idő s majd szétfoszlik az álom És megtudod: milyen minden ezen a világon; Tövis lesz a rózsá mellett, hogyha nyulsz feléje, Déliféle lesz, amit üzöl, s ha odaérsz: vége.

Lépten-nyomon csalódnál fogsz, míg el nem vész hited, Ha bajban lesz, számi fognak, de nem lesz egy hived, S ha már egyszer baj ért, akkor se vége, se hossza, Hogy könnyitse, nem lesz, aki bánatod megossa.

Az életet vergődés lesz, meddő a küzdelmed És az Élet gondjai közt megtörök a lelked; Keresnél majd, de seholsem találsz nyugodalmat, Vigasz helyett az emberek szemébe kacagnak.

De ha egyszer azt hinnéd, hogy nem gyogyim meg semmi S elfogna a vágy, a sirban odalenn pihenni; Feledj el azt a világot, gondolj az anyádra, Gyere haza, édes fiam, a szülői házba.

Leeszkölöm homlokodról a bánatot, gondot, Meggyógyítom a szivedet, akármilyen romlott, Megtanítalak imádkolni, hinni az istenben, Gyere haza, édes fiam, én féltett szerelmem...

—ov—

Egy lelkes kis gárda

Alsólendván meghonosította a sportot, nevezetesen megalakította a labdarugó-egyletet. Azóta, nyájas olvasó, ha ünnepnap délutánján sétád közben eltévedsz az ernyőgyár épülete felé, a gyár épületével szemben látsz egy csapat kipirult, fürgé, alulról térdig dekolletált ifjut tarka öltözékben, a kik abban találnak szórakozást, hogy egy elefánttojás nagyságu labdát hol innen oda, hol onnan ide rugnak, taszitanak.

De, nyájas olvasó, ugyanezt az utat az ég összes kincseiért se tedd meg a kora reggeli órákban, mondjuk hat és hét között,

mert bosszankodással kell meglátnod a futballpályán valamit. Meg kell látnod, hogy a futballpálya csak ünnepnap futballpálya, a reggeli órákban a város marháinak gyülekező helye. Kicsordul a könnyed, ha tudod, hogy annak a gidres-gödörös területnek a kisimítása, eligazítása csekély 300 koronájukba került a futballistáknak, s mindig újabb 30 koronába kerül a gödörök betömése és a természetes uton odakerült dobocskák elsimítása, valahányszor marháék odajárnak sziesztláni és otthagyják névjegyüket.

Mit mondasz, nyájas olvasóm, a marhákat hajtsák másbóra? Hiszen én is azt mondom. Ezt mondták a csordásnak is a futballisták, de a csordás viszont azt mondta, sajnálja, menjenek a közbirtokosság elnökéhez. És a futballisták elmentek és az elnök azt mondta, ő is sajnálja, menjenek a közbirtokosság gazdájához. És oda is elmentek és az is sajnálta, lesajnálta őket. És a város összes négylábu marhá reggelenkint most is ott sziesztlának a futballpályán, bizonyára azért, mert nincsen számukra egyéb hely a közbirtokosság 240 holdas legelőjén.

Az ördög vigye el azt is, aki azt meri mondani, hogy Alsólendván nem támogatják a sportot. Fenét nem támogatják. Agyon-támogatják. (o.)

— **Herceg Esterházy Miklós városunkban.** Herceg Esterházy Miklós, az alsólendvai hitbizományi uradalom tulajdonosa, csütörtök délután óta városunkban tartózkodik. A herceg jószágkormányzója, Nagy Albert kíséretében automobilon jött Alsólendvára, hova gazdasági ügyek elintézése végett érkezett.

— **Új ügyvéd.** Dr. Kecskeméthy Albert alsólendvai ügyvédjelölt a budapesti ügyvédtanárság bizottság előtt az ügyvédi vizsgát mult kedden sikerrel letette. Dr. Kecskeméthy — mint értesülünk — Alsólendván fog letelepedni s a Főuton nyit irodát. Övele a lendvai ügyvédek száma 12-re szaporodik.

— **Nyugalomba vonuló táblabíró.** Saáry József muraszombati kir. ítélőtáblai bíró július elsejével nyugalomba vonult. Ez alkalomból a város közönsége, melynek körében Saáry egy negyedszázadot töltött, bankettet rendezett a nép-szerű bíró tiszteletére.

csillagsugara nem aludt ki számára. Hogy is mondta az idegen: elragad a szépsége. Néz, néz a tükörbe, figyeli vonásait s iszonyodva látja, hogy már hajszálfinom, sötét erecskék futkároznak szeme körül, a napsugaras aranyhaja is kezdi fényét veszíteni, a mosolya bágyadtabb egy tónussal... igen... itt a nyár vége, olyannak érzi magát, mint a szeptemberi nap, mely utolsó, fénylő, de már fáradt és kialvó sugarait hinti a földre. S ő még élni akar, jöjjön újra a tavasz, mégis jól tette hát, hogy a fiatal ember néma köszönését viszonozta.

Talán, talán a végzet, a sors akarta így, hogy a későn leszakasztott gyümölcs annál izletesebb legyen.

Kis cselédjük hangja zavarja meg a csendet. Vigyorogva hoz be egy virágcsokrot. Bizonyára ő küldte. Parányi levélke van bele írva. Sietve bontja fel s olvassa a kusza, sebtében írt sorokat:

„Aranyos Médi! E kis virágok tolmácsolják halványan érzelmeimet. Viszontláthatom? Én napközben el vagyok foglalva s mert — hiszem — Magácska is úgy gondolja, legfessebb lesz, ha lakásomon felkeres, Nándor-u. 7. ajtó 12. Ma délután várom...”

A kis cseléd csodálkozza, ijedten látja, hogy a szép csokor a sarokba reptél s a kisasszony feje lehanyatlik a tükör előtti asztalára. Könnybe fúlt, zokogó hangon siratja azt a pillanatokra fel-támadt, sűrű felegek közül előbukkant, gyenge szeptemberi verőfényt, mely csak hazug, hamis, röpken tovalibben, huncutkodó lidércfény volt.

A kis pesztonka felveszi a virágot s konfidensen, vigasztaló hangon mondja:

— Pedig de szép ifiur küldte...

— **Működik az adókövető bizottság.** Az Alsólendvára kinevezett adókövető bizottság, melynek elnöke Karabélyos Elek ügyvéd, tagjai pedig Freyer Lipót, Tomka Mihály és Tivadar Ferenc kereskedők, tegnap délelőtt ült össze, hogy városunkra nézve a ill. oszt. kereseti adót megállapítsa. A bizottsági tárgyalásokra egy a városunkban, mint járásunk területén lakó ill. oszt. adófizetésre kötelezett érdekeltek is meghívást nyertek. Mint tudvalevő, az ily adókövetések három évre szólnak és hogy az ez időre terjedő ciklus még nem járt le, így a bizottság csak az új adóköz adóinak megállapításával foglalkozik. A tárgyalásokon a pénzügyigazgatóság részéről Dr. Tóth László pénzügyi fogalmazó van jelen.

— **Erzsébet királyné szobrai vidéken.** Az „Alsólendvai Híradó” három héttel ezelőtt megírta, hogy Erzsébet királyné budapesti emléksobrára az ország kegyeletéből olyan horribilis összeg (három millió korona) gyűlt össze, úgy, hogy a szoborbizottság most nem tudja, mit csináljon ennyi pénzzel. Ugyanekkor foglalkoztunk azzal az indítvánnyal, hogy jó lenne, ha a bizottság csak kétféle millió forintot fordítana a budapesti Erzsébet-szoborra és a fölös egymillióból husz vidéki város kapjon egy-egy 50,000 koronás Erzsébet-szobrot. Most arról értesülünk, hogy a Magyar Képzőművészek Egyesületének szobrászati osztálya a minap foglalkozott a vidéken állítandó Erzsébet-szobrok ügyével és egyhangúlag elhatározta, hogy egy átiratban megkeresi báró Forster Gyulát, az Erzsébet-szobor végrehajtó-bizottságának elnökét, hogy amennyiben pénz maradna a budapesti Erzsébet-szobor elkészítésénél, azt fordítsa a bizottság vidéki Erzsébet-szobrok felállítására.

— **Tanügyi áthelyezés.** Vértessándor urdombi áll. elemi iskolai tanító, a Muraszombati járási gazdaszövetség alelnöke, a kultuszminiszter Gyanafalvára helyezte át.

— **A Dunántúli Közművelődési Egyesület** szerdán délután Budapesten tartotta igazgatóválasztmányi ülését, amelynek napirendjén több nagyfontosságú ügy szerepelt. Rákosi Jenő, az egyesület új elnökét Lőrinczy György üdvözölte. Rákosi Jenő köszönetet mondott az üdvözlésért, majd Dr. Fodor Oszkár főtájkár jelentését vette tudomásul a választmány. Alapítványokban és nagybűt adományokban néhány hét alatt 37.577 korona folyt be, amellel 109 új tag jelentkezett. Végül megejtették az ügyzési választást, amely tisztségre egyhangúlag dr. Papp Lászlót választották meg.

— **Eltűnt takarékpénztári főkönyvelő.** Muraszombat városnak ismét szenciációja van. Czipott Árpád, a Muraszombatban székelő Délvas megyei Takarékpénztár főkönyvelője eltűnt a városból. Czipott néhány héttel ezelőtt szabadságra ment, s dacára, hogy a szabadság-idő már rég lejárt, nem jelentkezett. A főkönyvelő három héttel ezelőtt Hamburgból írt atyjának, s ebből arra lehet következtetni, hogy a 30 éves, meglehetősen költséges fiatal ember adósságai miatt Amerikába vitorlázott. Czipottnak viszonya volt egy szerénzóval, akire állandóan sokat költött s Muraszombatban most azt beszélnek, hogy ezzel a nővel együtt ment ki Amerikába. Mióta az eset kipattant, a takarékpénztárban szünetlenül rovacsolnak, hogy az esetleges hiányokra rájöjjenek.

— **Halálos szerencsétlenség egy malomban.** Cseke Károly tekintélyes szentgyörgyvágyi polgárnak gőzerővel berendezett malma van a nemesnépi határban. Kedden késő délután súlyos szerencsétlenség történt a malomban, melynek a malom egyik munkása, egy 22 éves fiatal ember esett áldozatul. Kósa Pál malom-munkásnak kedden délután az volt a feladata, hogy a reggel óta mozgásban levő gépre felügyeljen s ha vége a munkaidőnek, a gépet megállítsa. Délután 6 órakor Kósa meg is akarta állítani a gépet s ezért a transzmissziós szíjra le akarta dobni az örlő-gép kerekéről. Rendes szokása szerint egy hosszú ruddal közeledett az óriási sebességgel működő szíj felé, a rudat a szíj és az örlő-gép kereke közé dugta, de most ahelyett, hogy a szíj leugrott volna a kerekéről, elkapta a vastag rudat s a rud végével olyan erős ütést mért Kósa mellére, hogy ez eszméletlenül bukott a földre. Kósaát haldokolva szállították a lakására, ahol másnap kieszáradt. A hatóság részéről megindított vizsgálat folyamán kiderült, hogy Kósa haláláért senki sem terhel felelősséget.

Franciska már nem is hallja. Zug a feje s könnyecsekpepkecskék tudódnak a szemébe. Ez az elismerés, ez a szeretet? Ilyennek értékelik a közvetlen környezet, a nevelő szülői is? Hát mikor tett ő egyáltalán olyan parányi erkölcsi botlást is, melyért pironogatás érdemelne?!

S másnap oly szomorúan megy a városba, mint a gályarab, vonszolva a terhes, örömtelen életet. A csábító hang újra fülébe csendül, de már forróbban, szenvedélyesebben:

— Ne tartson toladokodnak, de az óhaj, megismerni magát, nem hagy nyugton. Heliotropizmussal van tele a lelke s maga a nap, aki felé hajlik minden vágyam, kéresem. Látom, figyelem napok, hetek, hónapok óta, tudom kicsoda, ismerem. Megigézett a szépsége, elragadtat a kecsesége, imponál a büszkesége s mind ennek a koronája az a nemes szív, melyről hírből tudomásom van. Tegyen akármit, nevezzen bárminek, itéljen el akárhogyan, én követni fogom mindenhol, mindentűt és mindenkor...

A járőkelők megszakították a szenvedélyes hangot. Franciska összeszedte magát, most már nyugodtan halad, közönyösen néz maga elé; ezt mondta a többi is, a multak alakjai, színész valamennyi, piszok, gazember. De Istenem, hátha ez egyszer csal az érzéke, hátha ez az a becsületes, emberséges férfi, aki az ő álmainak is a koronája volt — valaha?! Miért ne tethetne egy utolsó kísérletet? Néma főhajítással viszonozta a férfi kalapemelését, mikor hazaérkezve a kapu alatt eltűnt.

S otthon a tükre, ez egyetlen őszinte barát előtt visszagondol a hívó szözeatra, talán van még némi jussa a boldogsághoz, a remény utolsó

— **Athelyezések.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Di enes Károly csáktornyai áll. tanítóképző-intézet tanárt a stubnyafürdői, Szalatsy Rezső dévai áll. tanítóképző-intézet tanárt a csáktornyai áll. tanítóképző-intézetbe áthelyezte.

— **A dunántúli dalosverseny** vasárnap folyt le Veszprémben, nagy ünnepek között. A verseny után nagy érdeklődés mellett hirdették ki az eredményt. A vármegyénkbeli a versenyen részt vett dalárdák közül kettő lett győztes. A keszthelyi dalárda a második csoport második díját, a csáktornyai pedig a negyedik csoport harmadik díját nyerte el.

— **Agyonsújtotta a villám.** Mult pénteken délután nagy vihar vonult el Járaskun déli része fölött. A viharok a járáskunbéli Szécseniszentlászló községben áldozata is van. Vörös Lajos fiatal földesgazda a vihar kitörése előtt a község határában levő rétjén kaszált. Egyszerre nagy zápor kerekedett, mire Vörös futásnak eredt, hogy egy közelben álló tereblyés fa alá húzódjon. Mikor már a fától csak néhány lépés választotta el a gazdát, megdőrdült az ég s a villám a szaladó embert érte. Vörös azonnal szörnyethalt. A megfeketedett, megégett hullát csak a vihar elvonulása után, órák múlva találták meg a mezőn. Vörös családos ember volt, feleségét és két kis gyermekét hagyott hátra.

— **Alsólendva — sarlachmentes.** A városunkban legutóbb fellépett sarlachjárványnak — melynek két halottja is volt — ugylátszik vége van s gyermekeink legalább egyelőre túl vannak a veszélyen. Újabb megbetegedések már három héttől óta nem fordultak elő s a korábban megbetegedettek már nagyszámú felgyógyultak, vagy gyógyulóban vannak.

— **Világkönyvtár.** Balzac-nak, az emberi lélek nagy kutatójának páratlanul érdekes munkája az az esszé-gyűjtemény, amely „Az elegáns élet fiziológiája” címen most jelent meg a Világkönyvtárban. Ebben a könyvében nem az élet nagy drámáit, hanem a hétköznapi apró komédiáit adja. Az elegáns élet a maga szociális hatásaival és kinövésével sziporkázó szellemmel és műveltségű tudományossággal vonul el az olvasó előtt. A legkínzóbb szemű megfigyelő, a társas élet, a szokások, a házasság, a divat, az utcai élet, a viselkedés, a modor dolgait vizsgálja kegyetlen realizmussal, bátor fantáziával és meleg érzéssel. A mult század harmincas éveinek társadalmát veszi éles bonckés alá és eközben magának is izzó érdekességgé és érvényű igazsággá hoz felszínre. A fordítás Balla Ignác kitűnő munkája. A „Világkönyvtár” egy-egy kötetének ára 1 kor. 90 fillér és minden könyvesboltban és vasuti állomáson kapható.

— **Bigámia válás után.** Kuzma Ferenc vendédkéi birtokost följelentette a felesége okirat hamisítás és bigámia miatt, bár a férj jogerős elválasztó ítélettel a kezében vezette először második feleségét. Kuzma öt év előtt megszerette a házevetőnőjét, magához vette, a feleségét pedig elkergette és válópórt indított ellene. Az eljárás megindult, de sem a békeltető, sem az érdemleges tárgyaláson nem jelent meg az asszony és nem jött el az elválasztást tárgyaló tárgyalásra sem, amire a törvényszék kiondotta a válást, amely jogerőre emelkedett. Kuzma időközben feleségül vette házevetőnőjét és felesége csak ekkor tudta meg, hogy kijátszották. Az anyakönyvezető a jogerős ítélet alapján összeadta a párt, az elhagyott asszony azonban ügyvédhez ment, akinek közbelépése folytán kiderült, hogy az asszony egyetlen idezést sem kapott, valamennyit a férje írta alá. Bölcsen elhallgatta az idézéseket elkergetett felesége előtt, ki így természetesen nem is védekezhetett. Az ügyvéd most feljelentette a férjét bigámia és okirathamisítás miatt. Az ügyesség nyomozást indított, amely azzal a meglepő fordulattal végződött, hogy Kuzmát nem lehet semmi büntetés dologért felelősségre vonni, mert nem hamisított semmit, hiszen minden idezésre a maga nevét írta alá. A bíróságnak kellett volna konstatálnia, hogy az aláírás nem az asszonyé.

— **Nagypalánai iskola épül.** A nagypalánai iskolaépület ázsiai voltáról már több ízben volt alkalmunk megemlékezni. Most végre arról értesülünk, hogy mindennek visszasz állapokat meg fogunk szünni, mert Nagypalánai legközelebbi új, 3 tantermes, emeletes iskola épül. Az építést már a közeli napokban megkezdik, mert az épületnek a legközelebbi tanév elejére, november 1-ére teljesen készen kell lennie.

— **Uj lap a megyében.** Zalazentgróton „Zalavölgy” címmel új hetilap indul meg a folyó hó végén. A lap felolós-szerkesztője dr. Biró Károly, főmunkatársa Sebestyén Ernő s kiadója Nagy Sándor lesz.

— **Karbolos konkurrencia.** Gunderlach Antal helybeli asztalosmester a minap nagy meglepetésre ébredt. Szép, új címtábláját, mely a fouton a Neubauer-féle berház mellett áll, az éj leple alatt valami éretlen, rosszmájú alak karbolli öntözte végig s ezzel a nem csekély pénzbe kerülő címtáblát teljesen tönkre tette. Gunderlach az eléggé el nem ítelhető merényléről feljelentést tett s egyben azon gyanújának adott kifejezést, hogy a karbolozás eszméje valószínűleg egyik kollegájától került ki, aki ily módon akarja őt Lendvárol elkergetni. — Mi a magunk részéről nem hiszünk, hogy a dologhoz egyik vagy másik asztalosmesternek köze lenne, azt megengedjük, hogy a csiny valamelyik éretlen inasgyerkóc kezétől ered, de a mesterekről nem tettezzük fel már csak azért sem, mert az üzleti verseny azért nekik száz és száz alkalom nyílik arra, hogy karbol nélkül is — konkurrállhassanak. v. i.

— **A Községi és Körjegyzői Országos Központi Egyesületének elnöksége** a közigazgatás rendezése ügyében az összes községi és körjegyzőkhöz kérdést intézett, hogy a közigazgatásnak rendezésével szemben milyen álláspontot foglalnak el. A kérdőlapok a következő kérdéseket tartalmazzák: 1. Hive-e oly kinevezési rendszernek, mely nemcsak a jegyzői karra, hanem a többi összes közigazgatási tisztviselőre is vonatkozik? 2. Ha igen, kinek kezébe teendő le a tisztviselő kinevezési joga? 3. Vajjon a mostani választási rendszer fenntartása volna-e kívánatos, avagy az, hogy a községi közigazgatás élére állított s egyuttal vármegyei tisztviselővé tett jegyzőt a törvényhatóság közgyűlése válassza?

— **Latinyelvű a csáktornyai polgári leányiskolában.** A kultuszminiszter egy konkrét esetben kifolyólag megengedte, hogy a csáktornyai polgári leányiskolában a latin nyelvet taníthassák. Ezt a kedvezményt a csáktornyai polgári fiúiskola már két évvel ezelőtt megkapta.

— **A temetőárokba temették, mert öngyilkos lett.** A vendédkéi Ujtölgyesen hétfőn öngyilkosságot követett el egy elmebajos fiatal ember, Porédos Iván. Apjának, Porédos Józsefnek a padláson először kaszával elvágta a nyakát, azután felkötötte magát egyik gerendára és mire rátaláltak, már meghalt. A halálesetet annak rendje szerint bejelentették az anyakönyvi hivatalban, a kérésznél s a halottkémnél. Az öngyilkos fiu apja kiment a temetőbe is és ott utasításokat adott a sírásónak, hogy hová ássák a fiának a sírját. A sírásó természetesen meg is ásta a sírgödört. És most kezdődött a háborúzás. Az elhunyt ágoztai vallásu volt, Ujtölgyes község bírája és lakójának többsége pedig katolikus. A bíró tehát, liitsorsosainak nevében is, kijelentette, hogy az ő meggyőződésük szerint az öngyilkost nem a temetőben, hanem a temető árkában kell elföldelni. A bíró több előjárósági taggal ki is ment a temetőbe, behányták a már megásott sírt s új gödört ástak a temető árkába. Azután visszamentek a faluba s ott Him a Sándor evang. lelkes előtt kijelentették, hogy Porédos holttestét csakis a temetőárkában engedik eltemetni. Az evangélikus vallásuak az erőszakos fellépéssel szemben nem tudván mit cselekedni, a temető árkában eltemették a holttestet, de egyuttal följelentést is tettek a főlzolgabírórságon.

— **A „VILÁG.”** A közzabadságokért való bátor helytállásnak organuma és minden elnyomott jogos érdeknek felelmet és megátrálást nem ismerő szószólója a „VILÁG.” Közvetlenül ostromza mindazt és mindazokat, akik utjában állanak a magyar kultúra terjesztésének, a jogok és közzabadságok fejlesztésének, annak, hogy ebben az országban minden munka — testi és szellemi egyaránt — érvényesülhessen és értéken megfelelő elismerésben és megbecsülésben részesüljön. Az ezerszajta reakciónak, a lelki és szellemi sötétségnek nálunk még erősfalu bástyáját és szervezett őrséget elsztán az és lelkesen ostromolja a kultúra, a világozság mindennél erősebb fegyvereivel. Mint újság pedig a legjobbak, a legértelmesebbek közül való és abszolte megbízható. Értesülési elsőrangúak és legfrissebbek, hírszolgálatá eleven, cikkei tartalomban, formában, hangban egyaránt nívósak: minden során, minden betűjén a legnagyobb gondnak, a legaprólékosabb körültekintésnek, de amellet a közérdek legéberebb szolgálatának a nyoma. Amit ma sajtó a közönségnek nyújthat, a „VILÁG.” mindazt a legbőségesebben, a legfrissebben nyújtja olvasóközönségének. A „VILÁG.” a magyar radikálizmusnak európai hangú és európai nívójú lapja. Előfizetési ára egy évre 28 korona, félve 14 kor., negyedévre 7 korona, egy hónapra 2 korona 40 fill. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI. Gyár-utca 4. sz. Előfizetni lehet Balkányi Ernő könyvkereskedése útján is.

— **Mult számunkhoz postautalvány volt mellékelve,** miért is kérjük mindazokat, kik lapunk árával tartoznak, vagy akiknek előfizetése lejárt, hogy tartozásuk beküldéséről, illetőleg az előfizetés megújításáról haldékat alant gondoskodjanak, mert különben tovább nem küldjük nekik a lapot.

— **Nagy ékszerlopás.** Böhm Jenő nagykanizsai kereskedőnél szolgált Szalapek Anna szobaleány. Böhmék hétfőn nem voltak odahaza s ezt az alkalmat a szobalány arra használta fel, hogy feltörte a ruhásszekrényt és onnan tízezer korona értékű ékszeret és ezüst evőeszközt ellopott és eltűnt. A rendőrség megállapította, hogy a leány Budapestig váltott jegyet, de Balatonellén megszakította az útját. Szalapek Anna hasonló büntetést már több ízben volt büntetve.

— **Csontképződési és fogzási nehézségeket** nem szenvedtél az a csecsemő, kinél az elválasztás pillanatától kezdve a Phosphatine Faliere-t használják tápszer gyanánt. Ma már minden gondos anya egyetlen óhajta gyermekeit az elválasztás idejétől kezdve csakis a világhírű kitűnő gyermektápszerrel etetni, mert a Phosphatine Faliere nagyon könnyen emészthető, igen kellemes ízű, 1 doboz 3 korona 80 fillér minden gyógyszerárban.

— **Uj segédjegyzői állás.** A csáktornyai főlzolgabíró az unjannon rendszeresített segédjegyzői állásra pályázatot hirdet. Pályázati határidő július 20-ika. A választás július 22-én lesz.

— **Dezentor katona.** Czigliár János felsőbesztercei legény Nagyszébenben a 31. cs. és kir. gyalogezredben szolgált katonáéveit. Czigliár a mult hónap elején hazajött a falujába szabadságra s dacára, hogy a szabadság már hetekkel ezelőtt lejárt, nem jelentkezett ezrednél, sőt a faujából is eltűnt. Közörik.

— **Öngyilkos honvédbaka.** Nagy Kálmán, a Nagykanizsán állomásozó 20. honvédgyalogezred kövitéze vasárnap éjszaka szolgálati fegyverével a szájába lőt és azonnal meghalt. Az ezredparancsnokság szigorú vizsgálatot indított, melynek során kiderült, hogy Nagy Kálmánt tragikus végű szerelem kergette a haláiba. A mult hónapban meghalt Tapolcán az egyik unokanövéré, Horváth Julianna, akit Nagy el akart venni feleségül, mihelyt a katonaságotól kiszabadult. Nagy a temetésre szabadságot kért. Visszatérése után bajtársai különös változást vettek észre, az azelőtt vidám természetű, tréfás kedvű menázi-pincéren. Szótlan, buskomor lett, a legénységével kevesebbet érintkezett, mind azelőtt, míg végre vasárnap éjjel öngyilkos lett. Nagynak öreg szülei élnek Tapolcán, akiket mélyen lesújtott szerencsétlen fiuk halála.

— **A „Vasárnapi Újság”** július 6-iki száma a pompás képek nagy mennyiségét közli: Szőgyén-Marich berlini nagykovoltnak lányának temetéséről, a het nevezetes halottjairól, köztük öv. Tisza Kálmánról, Horaczius most felfedezett tibiuri villájáról, az ógyallai csillagdaról, a pécsvidéki szép női viselőtekről, a főváros környékének legszebb kiránduló helyéről, a Dobogókőről, az aradi választásról stb. Szépirodalmi olvasmányok: Kvassay Ele regénye, Zöldi Márton novellája, Babits Mihály, Farkas I. stb. versei, Szép Ernő tárcája, Pekár Gyula regényes cikksorozata a rejtelmes Bretagnéről. Egyéb közlemények: Farkas Zoltán cikke (lépekel) régi poharokról, aktuális képek s a rendes heti rovatok: Irodalom és művészet, sakkjáték stb.

— **A „Vasárnapi Újság”** előfizetési ára negyedévre öt korona, a „Világkönyvi”-val együtt hat korona. Megrendelhető a „Vasárnapi Újság” kiadóhivatalában (Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4. szám). Ugyanítt megrendelhető a „Képes Neplap”, a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félve 2 korona 40 fill.

— **Szerencsétlenség.** Hegyi Sándor Máv. fékező Badacsonytomaj közelében a robogó vonatroló any szerencsétlenül bukott le, hogy súlyos zúzódásokat és agrázkodást szenvedett. Most haldoklik.

A legjobb magyar szakácskönyvek

igen jutányos árban kaphatók BALKÁNYI ERNO könyvkereskedésében Alsólendván.

GAZDÁK ROVATA.

A gyümölcsfák meddősége.

Nem éppen a legritkább panaszok közé tartozik, hogy a fa virágzik, olykor buján is, de gyümölcsöt nem hoz. Ennél pedig valami bosszantóbb nincs. Látva a sok virágot, nagy természetbízunk és reményünk a porba hull a virágok szirmaival. Ha olyankor haragunknak folyást engednénk, alighanem a fa élete esnék annak áldozatul. Voltam már tanuja olyan esetnek, és mikor a fa tulajdonosát kérdeztem, hogy tett-e valami kísérletet a fa meddőségének orvoslására, azt felelte, hogy hasztalan volna minden igyekezet, mert a fa — magtalan, hogy arra csak a fejsze az egyedüli gyógyszer.

Akik így vélekednek a gyümölcsfák meddőségéről, azok tévednek, mert úgy mint mindenkin, a meddőségnek is meg vannak a maga okai és ha azokat eltávolítjuk, a baj is megszűnik.

Erre vonatkozólag egy tanulságos esetet mondok el.

Ismerőseim egyike valami öt holdnyi területen gyümölcsösöt csinált. Mikor vele találkoztam, örvendezve beszélt el, hogy néhány év mulva a Sikolai almát száz métermázsra számba fogja szállítani, mert az egész területet csupán azzal az egy fajjal ültette be. Kételkedésemnek kifejezést adtam és figyelmeztettem a meddőség esetére. De nem vette komolyan figyelmeztetésemet s azzal érvelt ellene, hogy csakis úgy van szép haszon a gyümölcstermelésből, ha egy fajból nagyobb mennyiséget tudunk előállítani.

Az évek multak, beállt annak az ideje is, hogy a fának termést kellett volna adniok, de az én ismerősöm a kiszabott időn túl sem gyönyörködhetett a várva-várt nagy termésben, sőt bosszúsága nőtt, mikor végre virágok borították a fákat, de a termés elmaradt. Mikor ez a jelenség ismétlődött nála, egy kiváló szakemberhez fordult tanácsért, aki azt válaszolta neki, hogy ámbár a terméketlenségnek, illetőleg a meddő virágzásnak több oka van, a jelzett körülménynél fogva azt állithatja, hogy a jelen esetben a meddő virágzásnak az az oka, hogy egy nagy területen csak egy fajta gyümölcs van, mert hogy az *önbeporzás* csak ritka fajnál ad kielégítő termést, miért is szükséges a fajtákat vegyesen ültetni, hogy a himpor keveredjék.

Ismerősöm megfogadta a szakember tanácsát, más fajtákat ültetett közbe, sőt még méhest is állított a gyümölcstelepen, hogy a méhek is segítsék elő a virágpor keverését és ezzel a megtermékenyítést. Ezután nem volt panasza a fák meddő virágzása ellen.

Erre most már azt a kérdést föl lehet vetni, hogy miért meddő olyan gyümölcsfáknak a virágzása, melyek más fajokkal eléggé körül vannak véve. Kellő vizsgálat, megfigyelés után olyan fánál is megállapíthatjuk a meddő virágzás okát.

Ha azt látjuk, hogy a buja-növésű fák gyümölcsözés nélkül lerugják a virágokat, érvágással, vagyis a törzsnek északi vagy keleti oldalán való bevágásával lassítsuk meg a nedvnek erős áramlatát, illetőleg a fának buja növekedését.

Vizsont, ha azt tapasztaljuk, hogy gyöngye növésű fák virágoznak, de eredménytelenül, segítségünk rajtok a trágyázással és pedig olyannal, mely gyorsan hat, vagyis a hideg trágyázással. A korona csurgásában ássunk árkot, vagy furjunk lyukakat és a virágzás előtt, meg utána azokba töltjük a szarvasmarha ürülékéből készült (vizzel főlhígított, megerjedt) trágyalevet, hogy a gyökerek azonnal fölszívassák.

A tulszárz, vagy a tulnedves talaj szintén előidézheti a meddő virágzást. A száraz talajt, úgy, ahogy imént elmondtam, tiszta vízzel öntözni kell, a nedveset pedig le kell csapolni.

Ha az elősorolt okok egyikében sem találunk meg a meddő virágzás előidézőjét, figyeljük meg, hogy a virágokat nem pusztítja-e a szőrös diszbogár (vagy másképp virágbogár), mely, ha nagy tömegben lepi el a virágokat, kirágja a termő szerveket és így már virágában pusztítja el a termést. Szerencse, hogy ez a csapás ritka, mert a bogarak ellen nehezen tudjuk megvédeni fáinkat; legfőlegb úgy, hogy hajnalban megrázzuk, a bogarakat összeszedjük és elégetjük.

Olykor még a kedvezőtlen időjárás is megnehezíti a termékenyülést. Ha a virágzás idejében sok az eső, miután az a virágport lemossa, a virágokat megrohasztja, szintén meddő marad a virágzás. Ennek megakadályozására az eső meg-

áltával rázogassuk meg a fákat. Ezt tenni száraz, de szélcsendes időben is tanácsos.

Nem mondom, hogy ezzel kimerítettem a meddő virágzás okait, de a leggyakoribbakra rámutattam és hiszem, hogy az ellenük leirt eljárások betartásával kevesebb panaszuk lesz, nemcsak éppen a meddő virágzásra, hanem általában a fogyatékos gyümölcsökésre is.

769/1913. vh. sz.

Árverési hirdetmény.

Dr. Strasser Ármán ügyvéd által képviselt Guttman D. J. cég végrehajtható javára a szombathelyi kir. járásbíróóság 913. Sp. I. 463/3. számú kielég. végrehajtást és az alsólendvai kir. járásbíróóság 1913. V. 864. számú kiküldetést rendel végzése alapján 724 kor. 42 fill. követeles és járulékaik kielégítésére Lenti községben

1913. évi július 14-én délelőtt 9 órakor

lovak, szekerek, hordók, borok és egyéb ingóságok 2649 korona 50 fillér becsértékben bírói árverés útján fognak eladni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék. az a kiküldetési áron alul is a legtöbbet ígérő által megvettnék jelentetik ki még akkor is. ha más árverelő által ígértet nem tétetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. — Ha a legtöbbet ígérő a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal újabban árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netáni többlethez igénye nincs, ellenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1913. június hó 28.

Ha v e l, kir. bir. végrehajtó.

Özv. Nagy Józsefné házában (Szentjános-utca) egy 3 szobás uri lakás

az összes mellékhelyiségek- kiadó. kel együtt október hó 1-ére

Bővebbet a tulajdonosnál. 2-1

Takács Ferenc

asztalos ALSÓLENDVÁN.

Ajánlja nagy raktárát mindennemű

temetkezési cikkekben.

Nagy választék 24-21

kész koporsókban,

szemfedél, sirkoszoruk, koszorúszalagok, mirtuszcsokrok, fejkoszoruk, fátyolok, halotti ruhák, cipők, harisnyákban stb. **Koporsódíszek és szalagbetük** legnagyobb raktára.

— Mérsékelt, legolcsóbb árak! —

Lampionokat és konfettit

nyári multságokra a legjutányosabb árban ajánl:

Balkányi Ernő papirkeresk. Alsólendva.

A Karizsai-utcában, a volt Iványi-féle házban egy vagy két csinosan

butorozott SZOBA

azonnal kiadó.

Bővebbet a házban.

Az igen tisztelt

újságolvasó közönség

figyelmébe ajánlom ama

körülményt, hogy:

Magyarország

Az Ujság

Pesti Napló

Pesti Hírlap

Az Est

A Nap

Pesti Tükör

Friss Ujság

Esti Ujság

Budapester Tagblatt

napilapok, — továbbá

Érdekes Ujság

Tolnai Világlapja

Fidibusz

Kakas Márton

Das Interessante Blatt

hetilapok nálam bármikor kaphatók.

Azonkívül az összes bel- és külföldi

lapok előfizethetők nálam.

Balkányi Ernő

könyvkereskedő

Alsólendva és Muraszombat.

Hirdetmény.

Nagypalina község r. k. iskolaszéke 3 tanterem és megfelelő lakásból álló egyemeletes

iskola-épület építési munkálataira

pályázatot hirdet. — A versenytárgyalás Nagypalinán 1913. július 13-án délután 3 órakor az iskolában lesz megtartva. A fenti munkálatok a munka-átadás napjától számított 8 nap alatt megkezdendő s folyó évi november 1-ére befejezendő. A téglat, homokot, kavicsot, valamint az összes fuvarokat a község adja.

Felhívhatnak a pályázók, hogy zárt írásbeli ajánlataikat az iskolaszéki elnök címére a tárgyalás megkezdéséig adják be. A később beadott ajánlatok s utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Ajánlat tehető az összes munkálatokra, de tehető a szakmunkákra külön is.

A költségvetési összeg 5%-a bánatpénzül készpénzben, vagy értékpapírban az iskolaszéki elnöknel az árlejtés előtt leteendő.

Pályázók törvényes képesítésüket okmányilag tartoznak feltétlenül igazolni; kik ilyenl nem bírnak, képesített egyént megbízottul megnevezhetnek, kinek okmánya bemutatandó.

A vállalkozó pályázó az 1907. évi III. t.-c. rendelkezéseit köteles megtartani. A munkálatot elnyerő vállalkozó köteles a munkák tartósságáért a felülvizsgálat napjától számított 1 évig jótállani, 5%-os bánatpénzét 10%-os biztosítékra kiegészíteni.

A terv és költségvetés a zorkóházai (u. p. Bántornya) körjegyzői hivatalban bármikor megtekinthető, vagy 20 kor. előleges beakadéssal ellenében azok másolatát körjegyző az érdeklődőknek azonnal megküldi. Nagypalina, 1913. június hó 30-án.

Az iskolaszék megbízásából:
Szakovics József
plebános, iskolaszéki elnök.

4119 tk. 1913. sz.

Hirdetmény.

Kerkakutas község telekkönyvi birtokszabályozás következtében átalakítottat s az átalakítással egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, melyekre az 1886:XXXVIII. tc. és 1891:XIV. tc. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892:LXIX. tc.-ben szabályozott eljárás a tkvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ezt azzal a felhívással teszi közzé, hogy:

1. mindazok, akik az 1886:29. tc. 15. és 17. §-ai alapján, ideértve e §-oknak az 1889:38. tc. 5. és 6. §-aiban és az 1891:16. tc. 15. §-a a) pontjában és az 1912:VII. tc. 34. és 35. §-ában foglalt kiegészítést is, — valamint az 1889:38. tc. 7. §. és az 1891:16. tc. 5. §-a b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886:29. tc. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, evégből törlési keresetüket 6 hó alatt, vagyis 1914. január hó 1-ig bezárólag e tkvi hatóságához nyújtásuk be, mert e meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. mindazok, akik az 1886:29. tc. 16. és 18. §-ainak eseteiben, ide érte az utóbbi §-nak az 1889:38. tc. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásaikat 6 hó alatt, vagyis 1914. évi január 1-ig bezárólag a tkvi hatóságához nyújtásuk be, mert e meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk figyelembe vétetni nem fog;

3. mindazok, akik a tkvi átalakítás tárgyában tett intézkedések által, nemkülönbön azok, akik az 1. és 2. pontban körülírt esetekben kívül az 1892:29. tc. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármely irányban sértve vélik, ide érte azokat, akik a tulajdoni aránynak az 1889. évi 38. tc. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólamlásukat tartalmazó kérvényüket e tkvi hatóságához 6 hó alatt, vagyis 1914. évi január hó 1-ig bezárólag nyújtásuk be, mert e meg nem hosszabbítható záros határidő elmulása után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármennyű igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetnek, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Egyuttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtának, az eredetieket a tkvi hatóságnál átvehetik.

Alsólendva, 1913. évi június 20-án.

Bíró s. k.
kir. járásbíró.

A kiadmány hitelül:

Róság
kir. telekkönyvvezető.

ÉRTESÍTÉS.

Tisztelettel értesítem a n. érd. közönséget, hogy **Alsólendván**, a Szauder János-féle **Baross-utcai házban** (Nagy Ferenc kovács átellenében) a mai kornak megfelelő

kerékgyártó-műhelyt

nyitottam. Főtörékvésem mindenkor oda fog irányulni, hogy jó és tartós munkámmal t. megrendelőim bizalmát kiérdemeljem.

A n. é. közönség b. pártfogását kéri teljes tisztelettel 4-3

Mikola János, kerékgyártó.

Alsólendván, a Főuton levő Balkányi Ernő-féle ház emeletén egy udvari butorozott szoba azonnal kiadó. Bővebbet ugyanott.

Nyomatott Balkányi Ernő könyvnyomdájában Alsólendván.

Szőlősgazdák figyelmébe

ajánlom nagy raktáramat

réz- és fa-permetezőkből és mindenféle permetező-részekben.

Permetezőket olcsó napi díjazással kölcsön is adok!

Mindenemű permetezőket javíttatás szakszerűen, olcsón végzem!

Sipos Lajos épületbádogos

ALSOLENDVA.

15-11

Gépolaj
Ásványolaj
Hengerolaj, sötét
Hengerolaj, világos
Tovote kenőcs
Carbolineum, barna
Carbolineum, fekete
Pissori olaj
Kőszén-kátrány
Lenzsákok
Gyanták 4-1

legjutányosabb eredeti gyári árban kapható

Arnstein Benő

kereskedésében Alsólendván.

Pacolin

Pacocreolin-PEARSON.

Egy erős hatású fertőtlenítőszer, különleges anyagból előállítva, nélkülözhetetlen minden házból és istállóban.

Allandó használata által megóvjuk magunkat fertőző betegségektől.

Kérjük az állatorvos véleményét az istálló rendszeres fertőtlenítésének értéke felől!

Mindenütt kapható!

Óvakodjunk értéketlen utaztatóktól és kérjük határozottan

PACOLIN-PEARSON-t

csak ilyen olmozott dobozokban.

Legolcsóbb fertőtlenítés!

Csak Pearson féle készítményt használjunk.

PACOLIN MEDOL CREOLIN
1 kg K 150 (rüh elleni szer) 100 gr 60 f, 1 kg K 240

Mindenütt kiltüntetve!

Utóbbi kiltüntetések: Arany érem és tiszteletdíj Turinban, Drezdában, Büssel, Rio de Janeiroban. Használati utasítás és vélemények sok évi használat eredményeiről a lerakatnál kaphatók.

Kapható Alsólendván Fuss F. Nándor gyógyszerertáiban.